

عنوان مقاله:

جلوه های عشق در قصاید سنایی

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 12، شماره 51 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

راضیه شبستری - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد

محمدصادق تقضلی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد

خلاصه مقاله:

در ادبیات غنایی یکی از زیباترین موضوعاتی که شاعران به آن می پردازند، عشق است. سنایی یکی از این شاعران است که این مضمون ها از مضامین اصلی شعر آن به شمار می آید. عشق در شعر این شاعر دارای ویژگی خاصی است. عشق به معشوق آسمانی و زمینی در اشعار او دارای بسامد هست که عشق آسمانی بر عشق زمینی برتری و ارجحیت دارد. درباره ی سنایی و اشعار او تاکنون مقاله های زیادی نوشته شده است، اما تا به حال درباره ی موضوع مولفه ها و جلوه های عشق، در قصاید این شاعر پژوهش یا بررسی ای صورت نگرفته است، بنابراین پژوهشگر در این پژوهش به صورت تحلیلی-توصیفی و با تکیه بر منابع کتابخانه ای و با هدف شناخت و آشنایی بیشتر با این مضمون در اشعار سنایی به بررسی جلوه های عشق در قصاید سنایی پرداخته است و یافته های پژوهش نشان می دهد که عشق و مترادفات آن در شعر وی بسامد بالایی دارد و عشق آسمانی بر عشق زمینی می چربد.

کلمات کلیدی:

عشق، اشعار، سنایی غزنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1546804>

